

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Проект „Мемофиш. Памет и бъдеще. Истории за дунавската цивилизация“, eMS
ROBG-420

**ТЕРЕННО
АУДИОВИЗУАЛНО ПРОУЧВАНЕ
НА ТРАНСГРАНИЧНИ РИБАРСКИ ОБЩНОСТИ**

ИНТЕРВЮ

Васил Василев, Иван Сосоев, Силистра

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

www.interregrobg.eu

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

ВАСИЛ ВАСИЛЕВ

При риболова трябва да се поддържат инструментите, иначе няма... Една мрежа струва може би 400-500 лв. На това време, както се казва - беден рибарин, май богат рибар няма. Затова трябва да си поддържам инструментите, за да може да риболувам всеки ден. Всеки ден риба не хващаме, ама се радваме, когато хванем. Когато хванем, пък няма пазар, туй е най-лошото.

Васко, кажи ми тази мрежа за каква риба е?

Тази мрежа е за по-едра риба - шарани големи, толстолоби, моруна може да се хване... Даже с таз съм хванал две моруни.

Наистина?

Наистина. То беше преди няколко години. Тук в близките години не съм чул по Дунава някой да е хванал моруна. С колегата, с Иван, имаме хванати две, и то с таз мрежа.

Големи ли бяха?

90 кг, едната беше към 87 кг. Но други - сомове, толстолоби... Толстолоб имаше много преди няколко години. Сега няма - в близките 1-2 години не сме хващали. Тука скоро един колега оня ден хвана един 15 кг толстолоб. Обаче рибите в Дунава намаляха много, няма ги. Рибите намаляха, ние като рибари остаряхме, не можем да риболуваме вече. Пък при нас млади момчета няма. На колегата синът му, единствено той е по-млад. Нашата работа - ако днес риболуваме, утре няма да ни има тук.

Защо намаляха рибите?

Не знам. Много химикали из Дунава, много... Не знам, не мога да преценя от какво, но според мене химията си казва своето.

Тая мрежа има ли си име - самата мрежа?

Мрежата като мрежа - окото ѝ е 70 мм - тази мрежа е за едра риба. Друга по-дребна риба не може да хване, защото те минават. Таз мрежа трябва да са от 7-8 кг - 10 и нагоре, и вече нагоре може да хванеш до 100, а може и до 200 кг.

Това ли е окото?

Това е окото, туй е 70 мм окото на мрежата. Има на 50, на 60, има на 40 - по-гъсти мрежи за по-дребни риби. Таз специално е за по-едра риба.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Това, дето го държиш в ръката си, как се казва?

Това е иглица за кърпене на мрежата. Така е направена за по-удобно, да можеш да си навиваш конеца на иглицата и се кърпи лесно.

Конецът от какъв материал е?

Това е капрон. Производство има - от Турция купуваме, има тайландски, има японски, различни фирми ги продават.

Ти откъде си се научил да плетеш мрежи?

За 30 години в този занаят - има по-стари майстори, дето сме се учили от тях. Дет се казва - един занаят се краде, не се казва. Ние рибарите, сме на тоз принцип - много-много не казваме кой какво знае. Ама за 30 години съм се научил да кърпя, да правя. По една мрежа всичко мога да правя по нея.

Как се казват отделните части?

Туй са тапи, туй се казва четкосване от тука, от таз тапа до тука ги слагам на едно разстояние, примерно: една, две, три, четири, на пета слагаме, на шеста тапа - на различно разстояние ги слагаме. Въжета и долу, по долното въже нареждаме повече тежести. Туй са тежести от олово, оловни тежести, за да може, като се движи по дъното и там, където има завали, по Дунава различно има, и лягат - и тя рибата си е долу в завалите. Различно натоварване - когато дойде водата повече, натоварваме повече олово слагаме отдолу. Когато е по-плитко и по-няма вода, както сега, на тоз етап водата е много ниска, даже смъкваме от тез калаи, почти остава без калай отдолу въжето. Туй от опит вече го прилагаме.

Оловото откъде идва, сами ли си го леете?

Купуваме, а сега напоследък започна да се продава по магазините и готово, отлято от таз форма. По-рано ние сме си го правили, оловото купуваме и си го отливаме, имаме матрици и си го отливаме.

Има ли различни размери олово за различните видове мрежи?

Да, има. Има грамажи, ние много-много грамажите ги ползваме, но ето това е по-голям грамаж и се казва „основно”, слагаме го за основно и не го вадим вече от тук. А тези са допълнителни - слагаме допълнителни, когато утежняваме сетката.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Каза ми „четкосване“ на нещо. Какво е това - ей тази връзка ли е?

Да, да. Когато почнем да правим мрежата, четкосването е от четката до тука и разстоянието между тапите - на 4-5 четки слагаме. И зависи от размерите на четката, зависи от размерите на радината колко очи вземаме тук. На някоя мрежа вземаме по три, на някои вземаме по четири, по пет.

За една четка?

Да, на една четка. Ние си имаме различни изчисления.

А кое е радината?

Радината е това. Има го от двете страни. Рибата, когато влезе тук, радината я задържа, когато няма радина, може да скъса. Като тая дупка тука - въпреки че има радина, пак е скъсала и е заминала някоя риба.

Правилно ли те разбирам, че всъщност мрежата се състои от три такива елемента: това е радина, после мрежата и пак радина?

Да. Радина от едната страна, мрежата и от другата страна пак радина. Независимо рибата дали от там ще влезе, или от тука, за да може радината да я спре, остава като в торбичка и се оплита, туй е цялата работа.

Самите възли имат ли някакви наименования?

Възела го правим... - има един тутракански възел. Специално аз нямам специално наименование, просто гледам да прекарвам един-два пъти, за да не може да се развързва. Ето - прекарваш един път така, после още един път, после още един път - става сериозен възел, който не може да се движи наникъде вече, не се развързва.

Васко, ти откъде си? Може ли да ми кажеш как се казваш?

Родом съм от едно село Бабук, а живея в Силистра от 1954 г. А по Дунава съм от 1980 г. Колко години са, не знам. Тука, на туй място, на тази лодкостоянка съм от 32 години. С тез колеги, с колегата Иван, с другия колега.

Коя година си роден?

1941 г. - доста съм „малък“.

Кой те доведе на Дунава?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Аз съм тръгнал като дете по язовирите да въдичарствам. Когато се преместих в града, вече с други колеги, не се сещам кои, но от махалата сме били, и сме ходили за риба. И от въдичарин вече съм тръгнал и към професионалния риболов.

Каза ми нещо за тутракански възел?

Тутраканския възел - ей тъй както е прекарват го два пъти и два пъти обратно отгоре - туй е. Този възел няма развързване от тука, освен вече като се скъса. Казваме „тутракански възел“, защото може би там е измислен от тутракански. Ние рибарите се учим един от друг.

Тази иглица прави ли се, купува ли се?

Има да се продават, но тези съм си ги правил аз.

От какво дърво се прави?

Гледаме предимно да бъде дрян, защото е по-стабилно, по-здрави стават и се огъва. Има по магазините сега пластмасови продават.

Мен ме интересуват тия, дето ги правят хората - кой ги прави, от кога?

Ами през зимата, като няма какво да правим, залягаме на виното и си правим инструменти.

Ти обаче не ползваш никаква мярка за тези?

Аз съм свикнал - окото, пръста, като хвана долу-горе всичко идва... Е, има малко разлика, не е както оригинал да се получава, но...

ИВАН СОСОЕВ

Добър ден! Благодаря ти, че се срещаме. Моля те да ми кажеш, как се казваш, от къде си?

Иван Василев Сосоев от Татарица съм, от село Татарица. Там съм роден. Баща ми е от русенско село Стълпище. А пък аз съм тука роден, майка ми е тука родена и тъй си живеем. Баща ми беше рибарин. Дядо ми е от Тулча. По време на войните тогава избягва тука да не служи, да не отива да служи и са в село Стълпище, Русенско. Баща ми е роден там, в Стълпище. И той е бил рибарин, дядо ми и той рибарин, и аз съм рибарин. Иначе, по начало съм електрозаварчик. Съм направил трудовия стаж да стана, да взема пенсия

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

като заварчик, работих в Корабостроителен завод - Варна. След това промишления, Търговско дружество, така си изкарах пенсията. И сега като изкарах пенсията и станах рибарин, вече, как да ви кажа, 20 години вече - рибарин. Какво да правим, няма, трябва да изкараме някое парче хляб и туй, да си живеем, да преживяваме.

Коя година си роден?

1947-а година съм роден. А съм започнал, на 19 години съм започнал в Корабостроителен завод да работя.

Във Варна?

Във Варна.

Майка ти и татко ти са се оженили, и баща ти е дошъл в Татарница ли?

Да. Тогава 40-а година беше тука Румънско, а там беше Русе, България, нали българско. И майка ми отидоха там на гости като момиче, младо момиче. И се запознават с баща ми. Баща ми дойде тука тъй и се ожениха. Дядото даде му място, построи си къщичка и тъй си живяха. След това аз си направих друга къща вече, като почнах да работя. Ами трябваше да изкарам някой и тъй се ожених. След това аз ходих в Румъния. Дядо ми замина 57-а година в Румъния да живее, не живя тука. И аз ходих да видя дядо си. И там се запознах в Румъния с жена и жена ми е румънка, румънски гражданин. Иначе и тя е руския като мене. И тъй сме си живели.

Моите родители се казват, чакай, Парашкева Алексиева, а пък фамилията ѝ не ѝ знам, щото фамилията Сосоев се води, на баща ми на фамилията.

А жена ти как се казва?

Палагия Митрофанова. Тя е пак руския, само че от Румъния, село Каркалиу.

Обясни ми малко за руснаците, които са тука, които живеят, просто ми обясни!

Ами, да ви обясня много, щото Татарница ние останахме вече, останахме малко съвсем. По-рано нашето село беше голямо, при румънско беше тука селото. У Румъния едно село има, това как се казва, забравих му името. То сега, не че съм го забравил, ама просто не ми идва на акъла, Саръкъой (Ново село) и Журиловка. Най-голямото село е Журиловка, Саръкъой, след туй Каркалиу. Жената е от туй село Каркалиу. След туй беше нашето село. Нашето село беше към 800 фамилии, 700 и нещо - 800 фамилии. След туй има Гиндарещи, едно село, то е по-малко. Туй са 4-5 села, са най-големите села, бяха в това. Те са в Румъния, а ние останахме в България, само ние в България. А има и по-малки села, в Румъния има много. А тука село Стълпище, тя беше малка съвсем, 60 фамилии. И те

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

заминаха 46-а година в Русия. Нали доброзорно ги изпращахме. Те руснаците тогава ги вземаха и те там останаха да живеят. А ние тука тъй останахме тогава, когато заминаха, 1/3 останахме, 250 фамилии.

Как са дошли изобщо и те какви хора сте, руснаци?

Руснаци. Туй е при Екатерина II, преди Цар Петър I. И тогава тя взема властта и почна да прогонва нашите хора. Те тогава заминаха в Аляска, не Аляска, там си имаше Аляска. Туй в Канада, Америка, не знам, в много страни заминаха нашите руснаци. А нашите, които са дошли в Добруджата тука, са излезли през Турция. От Турция вземат Черно море с лодките и влизат в Добруджата. Значи Журиловка, Саръкьой, Тулча, те са много села, Слава Руса, Слава Черкеза и не знам какви. По Дунава, по Дунава тука тъй се заселиха.

Другите хора казват за вас, че сте липованци.

Липованци нарекоха ни нас румънците, румънско - липованци. А иначе още в Русия и сега се води старообрядци, сме ние. А, там има много вери в Русия - старообрядци, разни черкези, не знам какви си, ама все са руснаци, все са вярващи в една вяра. Е, там вече се отделиха някои и други навремето.

А защо селото се казва Татарница?

Татарница се казва туй село, нашите 6 фамилии бяха заселили Малък Преславец. Обаче турците идваха, нападаха нашите жени. Мъжете излизат да риболуват, а те нападат жените. И те вземат една вечер и отиват в Тутракан на лодки през нощта. Изколват турската, не войска, те бяха жандармерии, изколват. Срязват въжето на, те спяха в една, не като лодка, нещо като гемия ли, то не гемия, ами как му казвате, и я пускат по Дунава. Ама турците ги изклаха. И се връщат, идват тука тъй, тука на туй място на Железни ях заселват. И цяло лято ходеха тука, изследваха, то блато е било тука. Минават днес, утре, малко по малко разследват, разследват и там имаше татари. Там дето спряхме ние, дето живея аз, отгоре там има татари. И тез татари зимата си отиват. През лятото идват тука тъй с животни, волове, крави, овце, не знам какво. А през зимата се прибират из тулските села, татарските села. И накрая отиват, като влязоха в татарските колиби, отиват в Силистра при банбашията, нали като кмет на турците, и му се молят да останат, да не ги закачат турците, да не ги закачат. И турците казват: „Няма да ви закача никой, заселвайте се там и почвайте да сечете горите, да се оземлявате.“ Разрешил им всичко. И тогава вече нашите се заселват, и който минава оттам, от Русия, идват, и се спират тука у туй село. И виждат там блатото, чешма има, турски чешми имаше 2-3 чешми у селото. Сега само 2 останаха, едната я няма. И у тез чешми вода има, всичко и почнаха да се заселват. Заселиха и направиха молебелна, не църква, молебелна. След молебелна 150 години както, преди 3-4 години правихме мохабет там на църквата, за църква като я обявиха, не

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

молебелна. Имаше владика там, осветиха я, всички такива работи. А имаме владика в Слава руса. Там има мъжки манастир. Има и женски манастир. И тъй стана нашето село.

Те са били, рибари сте?

Рибари. Туй само с риболов се занимаваха. И накрая като стана голямото село, почнаха да правят рогозки. Жените - с рогозки, а мъжете - с риболов. Почнаха череши там, лозя, хубави лозя имаме ние тука, много хубави лозя имаме. Булгарът, туй, аз вече помня като започна ТКЗС-то, ТКЗС-то ходех да бера лозя. Такива лозя имаха хубави, мощни. Ама полека, полека се изменя всичко и тъй.

И къде са ловили риба всъщност, щото нали големи рибари?

Големи рибари - тука по Дунава. Лятото, когато е лятото, водата падне от това, у Дунава отива. А пък пролетта като дойде водата - из блатото тука тъй. Винтери слагаха, мрежи слагаха и тъй са ловили риба.

През зимата, примерно, как ловят риба?

През зимата като е голяма водата секат в леда и в леда слагат винтери, и туй то. Мрежи са слагали, така са ловували през зимата. А не нещо сложно, не е такава.

Секат леда и правят дупка или го слагат при брега, щото винтерът нали трябва при брега да се сложи?

Тогава няма, как да ви кажа, водата е, няма бряг такъв бряг. То е заливно, както блатото се залива с вода и секат. Има дълбоки места, има тънки, по-плитки места и така. И гледат, къде е по-дълбоко, те вече знаеха къде, как е, що е, и тъй.

А чувал ли си, знаеш ли, да са ловили риба с кошове, например?

С кошове, то вече като падне водата, малка вода остане и те вече с кошове бият. Туй то беше с кошовете. Туй с кошове и ние сме го ловили вече.

От какво се прави кошът?

Кошът - лозови пръчки се плете така. Това беше. Пък сега се измодихме, от мрежа правим.

Ама сега кошове има ли?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ

ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ

ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

И сега има кошове, да. Като падне оттука, дигата къде е, от дигата идва вода. И като падне водата, остават шарани, остава туй и с кошовете влизаме - дребна рибка, най-различна рибка.

Има ли различни имена за различните видове кошове?

Не. Кошът е един кош, удряш така, дето видиш, мръдне малко, тя плитка водата. Толкоз плитка като стане - тогава. И тъй, иначе - няма.

Аз с дядо си не съм ходил, но с баща си съм ходил. С баща ми ходехме да риболуваме тук-таме, но тогава бях заварчик и не ми се отдаваше, да. Щото аз, баща ми ми разправяше, да ти оставя лодката, да ти оставя мрежата. Викам - ни лодка, ни мрежа ми трябва. Аз съм си занаятчия. Обаче като почина баща ми и аз като излязох на пенсия вече няма как. И сам станах рибарин. Плета с бат' Васил. Плета, кърпя мрежи туй-онуй и станах това. Оставих заварчеството и сега почнах това.

Имаш лодка?

Лодката ми ей къде е, изсъхна. Имам и лодка, имах и бараката, имам всичко тука, ама вече силите нямам. Тях сили, каквито бях имал.

Коя е най-голямата риба, която си улавял?

Най-голямата риба хванах 110 килограма сом.

110 килограма сом?

Да.

Кога?

Туй беше осемдесет и, или 90-а година, него време беше. Ей там, Бяла пръст островът, покрай острова през нощта с брат ми, беше брат ми жив, той почина. Плуваме, един път закачихме чукан. Извадихме. Отидохме още втори път. Като почнах да дърпам, да вадя мрежата, абе, викам: „Брат, пак чукан закачихме.” Той като наближи, като погледнах, викам: „То е толстолоб, брат, то е толстолоб - викам - дай бурата.” И с бурата аз като ударих тука тъй отдолу и като дръпнах, и той с опашката си помогна, и влезе у лодката сам. Много лесно го изкарах и даже като отидох на брега там, като слязох на брега, покрай брега, то там към оня край островът е румънско. А ние през нощта на към българско преминахме и той като се мръдна тъй, и оп, половината излезе у туй. И аз го нагребих тъй, с мрежата го завих, седнах отгоре му. И отидохме на брега. Като почнахме, имах един там приятел с едно шаси такова, той ни беше докарал. Викам: „Ко хванахме, един чукан.”

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

„Какъв чукал” - като видя той и се уплаши какъв сом. И взема рулетката - 2 метра и 10 сантиметра дълъг.

Страшна работа!

Да. И с едно въже го вързахме тука отстрани, качихме го. Като шасито туй, опашката му още виси.

Имаш ли някоя снимка на рибите си?

Марин има. Аз отидох, търся, на кого да я продам. Ние през нощта отидохме и аз сабалам, първия автобус и отидох у това. Те пък него ден хванаха 60 килограма сом други рибари там, хванаха 70-80 и магазинерите не щат да го вземат, никой не ще да го вземе. И аз се връщам, викам, а пък те вземаха, там пред нашето имаше един орех, на ореха го вързаха и го вдигнаха както тъй, и се снимаха с него. И те имат снимка, а пък аз нямам снимка.

Едно време в това село де, правят ли нещо за някой рибар, като си отиде, примерно ако се е удавил?

За удавник правим, ако е такъв, случайно, внезапно нали, без да иска. А ако се е удавил, сам се е удавил, нас не го погребват в това, даже и в гробища не го погребват, отстрани от гробищата. Обесен, удавен и такъв, ако се е самоунищожил, не признаваме. Туй е то при нас.

А на рибарите слагат ли им някакъв по-особен знак на гробището, на гроба?

Не, не. Е, наскоро даже имаме починал, бай Патап, той тука му бараката беше, той рибарин, стар рибар, нищо, няма нищо.

Ами Никулден празнувате ли?

Празнуваме.

Как го празнувате?

Ами както всички, тъй и ние, само че само риба ядем.

Правите ли някаква специална рибена манджа?

Е, у къщи разбира се, риба, само риба се яде тогава. Не ядем друго - риба, яхния, чорба, такава риба ядем.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Кажи ми твоята рецепта за рибената чорба.

Моята рецепта, аз като правя рибена чорба, домати, пипер, такова, сварявам картофи и всичко и след туй вече му слагам риба. Ей така я правя. А по-рано баща ми правеха вода, сварява домати там, някой лук и рибата, и туй то. Да не бъде гъста, да бъде редичка. Първо изяждат рибата, след туй, ако има ядат супа, ако не - рыбу поядим, а чорбу - под вербу.

Я пак ми го кажи!

Рыбу поядим, а чорбу - под вербу.

Това какво значи?

Значи, рибата я изяждаме, вадят само рибата, посоляват там, изяждат я. А чорбата, ако е гладен още някой, яде. Ако - не, под някоя върба я изливат.

Каква подправка се слага?

Е, подправка вече зависи, ако си през лятото, домати, там, пипер, туй-онуй, лук, такава подправка се слага. А друго, какви подправки, няма такива по-специални.

Девесил, лющян, такива работи?

Лющян слагаме на рибена чорба. Рибената чорба - лющян, туй. А тука на яхнията не се слага.

А как съхранявате риба или как я, може да е веяна, в саламура, някакви такива?

Да. А по-рано нямahme хладилници. Хванем по-едрата риба, распласковаме я на парчета и я осоляваме. Слагаме я да поизсъхне малко. И през зимата с ориз, тъй я ядяхме.

Като я осолите, къде я нареждате рибата?

Ами в някое там гърне ли там, каквото имаш. Тогава навремето гърнета имаше, в гърнета. Осоляваме я тъй, слагаме я.

А трябва ли да е глинено или може да е дървено?

Може дървено да бъде, може всичко.

Като е дървено как се казва?

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Ами, калхашка.

Пак!

Калхашка.

Има дръжки или няма?

Да, да. Ей тъй може да киснеш. По-рано, как да кажа, осоляваме я и стои цяла зима, може да стои цяла зима. След туй я вадим от това, изкисва се във водата и с ориз става идеално, или с доматен сос. Тогава тъй се ядеше. Ама ние повече на риба и повече риба ядохме.

Много ти благодаря, че си поговорихме!

Моля! Благодаря и аз.

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ ФОНД ЗА РЕГИОНАЛНО РАЗВИТИЕ
ИНВЕСТИРАМЕ ВЪВ ВАШЕТО БЪДЕЩЕ!

БЪЛГАРСКО ПРАВИТЕЛСТВО

Българо-румънска
търговско-промишлена палата

Име на съставителя/редактора: БРТПП

Адрес: ул. „Войводова“ 12-14 Русе

Телефон: 082507606

Електронна поща: info@brcci.eu

Проектът “Мемофиш” е съфинансиран от Европейския съюз чрез Европейския фонд за регионално развитие по Програма Интеррег V-A Румъния-България.

Стойност на финансирането от ЕФРР: 423 921.71 евро

Проект „Мемофиш. Памет и бъдеще. Истории за дунавската цивилизация“,
eMS ROBG-420

Дата на публикацията: декември 2018 г.

Съдържанието на този материал не представлява непременно официалната
позиция на Европейския съюз

www.interregrobg.eu

РЕГИОНАЛЕН ИСТОРИЧЕСКИ МУЗЕЙ - РУСЕ

www.interregrobg.eu